

Janus

Smooth Operator

»Arh, jeg siger dig, mand. Det var SÅ fedt. Har du nogensinde været der? Altså bare hele stemningen, mand. Du driver bare rundt, tager derhen hvor du har lyst til. Det var simpelthen en kolossal oplevelse for mig at rejse rundt i Thailand. Jeg mødt alle mulige mennesker, sad og trommede på stranden om aftenen. Jeg sad på et tidspunkt og jammede sammen med Damon fra Blur, skideflink fyr. Det var totalt vildt. Vi har aftalt jeg skal kigge forbi Reykjavik og hænge ud i hans klub«
Helene krydser benene og rømmer sig lidt.

»Nåmen, det var da godt at høre, at du har haft en god ferie. Har du tænkt over noget af det vi snakkede om sidst?«

Du kaster hende et afvæbnende smil, et af den slags der gør dem alle sammen våde i trusserne.

»Hvad var det nu lige vi snakkede om sidst?«

Helene læner sig lidt frem, man kan næsten se ned på hendes små bryster.

»Vi snakkede om flere ting. Om din evne til at koncentrere sig...«

»Undskyld, jeg hørte ikke lige efter«, griner du.

»Vi snakkede også om, at du skulle lave en notering i din dagbog, når du fortalte en løgn, og forsøge at komme i tanker om, hvad der fik dig til at lyve.«

»Hvad? Er du nu i gang igen? Bare fordi jeg kom til at sige, at vi havde fået en pladekontrakt med Virgin. Den var bare ikke gået igennem helt endnu, vi forhandler stadig...«

»Det var ikke det, Janus. Du har fortalt mig, at du engang blev overfaldet af en haj da du var ude og surfe. Du har sagt du havde en ægte Edvard Munch derhjemme. Du har sagt du voksede op på gaden i Los Angeles du har fortalt mig hvordan du scorede Lisa Nillson, Maria Hirse, Dicte, Nicole Kidman...«

»Hey, jeg kan godt lide modne kvinder!«

»Janus... Jeg kan ikke hjælpe dig, hvis ikke du er ærlig. I det mindste over for dig selv. Hvorfor bliver du ved med at komme her?«

Du læner dig tilbage i stolen, piller lidt ved din sko. »Jeg vil bare godt... Ha' nogen at snakke med.«

»Tror du manglen på nære venner kunne have noget at gøre med din lemfældige omgang med sandheden?«

»Jeg har da masser af venner!«

»Ja, okay, så siger vi det. Jeg siger bare, at du måske skal passe på. For en dag kan du ikke længere holde styr på løgnene, og så kan du hurtigt blive meget alene.«

»Ja, ja. Hey, har du tænkt noget mere over den der fucked op drøm jeg havde, hvor jeg var ved at blive spist af de der buske?!

Helene sukker.

»Jeg tror ærligt talt ikke det betyder noget. Så vidt jeg husker havde du spist svampe.«

»Jeg lå på en stor græsplæne, og så op mod stjernerne. Det var nat, men det var ikke koldt. Skyer drev forbi, men så...«

»Janus. Ikke for noget, men... Det er ved at være slut for i dag, og...«

Du rejser dig fra den bløde lænestol, strækker dig ud så hun kan se din veltrænede overkrop i den stramme t-shirt.

»Nå, men jeg må løbe. Jeg har en frokostaftale med Tim Christensen, han vil vist snakke med mig om et samarbejde. Men jeg ved sgu ikke rigtigt om jeg gider. Vi ses i næste uge!«

Du trommer på gelænderet på vej ned. Den nye tommelfingerring giver en god lyd. Hun er sgu meget lækker, din psykolog. Du fanger en taxa og kører ud til Sankt Hans Torv. De andre sidder udenfor, slængende sig i solen som dovne katte.

»Heeey, hva så? Skal vi ha noget og æde eller hva?«

Kåre sukker. »Du skulle have været her for en time siden, mand!«

Du blinker til ham. »Jeg skulle lige ordne noget. Gæt hvem?«

»Britney Spears« mumler Mikkel. Sarkastiske skiderik.

»Min psykolog! Helene, mand! Vi sidder der i hendes kontor. Pludselig begynder hun bare at klæde mig af med øjnene, mand! Så jeg spørger hende hvad hun har gang i, hun rejser sig bare, begynder langsomt at knappe sin bluse op og går hen imod mig. Jeg... Hey, hvor skal I hen?«

»Vores musik er en reaktion på den verden vi lever i. Vi har en masse frustration, en masse vrede, som kommer til udtryk i vores sange. Vi vil gerne videregive nogle af de følelser vi selv går og slås med. Vores publikum betyder alt.«

Janus fra Underbelly

Tanker om de andre:

Det er bare »The Wild Bunch« det her, mand. De fyre er total langt ude. Du kunne fortælle historier... Men det gør du selvfølgelig ikke. Altså, du ville da aldrig bagtale dine venner, altså med noget rigtigt. Så længe det bare er noget du finder på er det jo lige meget. F.eks det med at Theis er bøsse, det ved du jo godt han ikke er. Men altså, hvis han får al fissen er der jo ikke noget til jer andre, vel? Sune kunne sgu også godt trænge til noget, han er altid så alvorlig, som om han venter dødsdommen hvert øjeblik. Du elsker at tage pis på Kåre, og du ved han elsker det. Fed fyr. Pigerne elsker ham, men det ser han heldigvis ikke. Ham Mikkel dér er sgu også noget af en kussemagnet. Det må du altså lige se at få fucket op. Han er jo også totalt på stoffer. Eller, det er han måske ikke, men det lyder fedt. Du skal sat'me også selv ud og have prøvet nogen ting af på denne her tur, alle de ting du altid siger du gør. Så er det nu, Janus. Carpe Dias!

Tanker før touren:

Hold kæft, mand, det er lissom en road movie det her. Backstage fester, gang i gaden og masser af fisse. Det er stof som myter er lavet af. Keith Moon kørte engang en bil i poolen på hotellet. Der var sgu gang i den dengang! Stones, The Who, Iggy og Ozzy. Du kunne sgu godt tænke dig at I havde jeres eget kamerahold med der kunne dokumentere løjerne. Men det bliver under alle omstændigheder for fedt!

Faktaboks:

Navn:

Janus Ditlevsen

Profession:

Trommeslager i Underbelly

Alder:

24

Uddannelse:

Kortvarigt ophold på Musikkonservatoriet som medhjælp.

Bopæl:

2-værelses på Amager, i den gode ende.

Ægteskabelige status:

Single, men altid på udkig.

Janus ser sig selv som:

Glad i låget, rejselysten, vennernes ven.

Det vidste du ikke om Janus:

Han tudede da han fik lavet sine tatoveringer.

LU

FT

GU

IT

AR

Kåre

Don't Look Back in Anger

»Hvor er min beige farvede skjorte?«

Du roder i bunken på gulvet. Læderbukserne skærer i maveskindet når du bøjer dig ned.

»Hvad for en af dem?«

»Den fede, for helvede. Den jeg skal have på til koncerten i aften!«
Mia stikker hovedet frem i døren.

»Aj, Kåre, var det den der med sådan noget krøs ned foran? Jeg er altså kommet til at tørretumble den. Den er blevet meget lille.«
Din verden synker i grus. Den åndssvage møgluder.

»Det var altså ikke med vilje, skat. Undskyld. Jeg køber en ny skjorte til dig.«

»Du fatter jo ikke en skid, mand! Jeg skulle jo have den på i aften!«

»Kan du ikke finde en anden? Det er jo bare en skjorte, Kåre«

»Du skal fan´me ikke sige »bare« til mig! Hvem var det der... Hey!
Hvor skal du hen?«

»Det ringer jo på døren. Øjeblik.«

Du gloriøst lamslået efter hende. Hun kan sgu da ikke gå midt i et skænderi. Du kigger dig omkring i den store stue, efter et eller andet at smide med. Du ser kun ting du er glade for. Din Fender Stratocaster. Din nye DVD afspiller med surround sound. En eller anden vase som du ikke er sikker på du forstår, men som er designet af en meget berømt finne og har været skidedyr. Du går vredt efter Mia ned ad gangen. Du er ved at skvatte i kattebakken, nu er der er lort og kattegrus på gulvet. Lortedag. Mia snakker

med en eller anden idiot i døren mens du skifter sokker.

»Hav en god dag« siger hun. Det er bare typisk at hun vil være venner med alle.

»Hvem var det?«

»Det var en eller anden indsamling«

Du ser hun står med sin pung i hånden.

»Du gav dem vel ikke noget?«

»Altså... Er du stadig sur over det med skjorten? Intet er godt nok til dig, Kåre! Jeg har jo sagt...«

»Du skal da bare ikke gå og gi penge til alle mulige tabere! Og så kan du godt støvsuge! Den møgkat har væltet bakken igen«

Du smækker døren efter dig, og smider dig i en sofa, griber guitaren. Livet kan du ikke kontrollere, men i musikken bestemmer du selv. Altså hvis det ikke lige var for de andre i bandet der altid vil være i centrum. Fra væggen håner Hendrix's indrammede portræt dine greb. Fuck ham. Du arbejder på noget stort. Du er en stor sangskriver. Du har det hele i hovedet. Hvordan var det nu... Yes. Der er den, det er det her riff, det er...

»For HELVEDE, Mia, du skal sgu da ikke støvsuge nu! Jeg er i gang med at spille, for fanden!!«

»Vi er trætte af Janteloven. Det der med, at hvis man får succes, så har man sikkert ikke fortjent den. Vi har sgu knoklet hårdt, for at nå dertil hvor vi er i dag.«

Kåre fra Underbelly

Tanker om de andre:

De er vel okay, sådan som band. Eller »orkester« som du foretrækker at man kalder det. Det lyder ligesom mere seriøst. Selvom Theis er lige lovlig god til at rage opmærksomhed til sig. Tænker overhovedet ikke på andre end sig selv. Ham og Mikkel er begge to nogle asociale røvhuller. Janus er ikke stort bedre. Skal altid lige give den en ekstra skalle på trommerne, så man dårligt kan høre din guitar. Der er mere orkester-ånd over Sune. Smells Like Team Spirit, som Kurt Cobain skrev. Sune kender sin plads og er sgu ikke en brøkkerøv som de andre.

Tanker før touren:

Du er jo nærmest en mentor for de andre i bandet. Det vil nok forventes af dig, at du har tjek på tingene. Roadierne skal du nok også holde øje med, så de ikke stjæler eller smadrer noget. Du bærer i hvert fald selv din guitar. Men det bliver fedt at komme ud og møde de folk der virkelig påskønner dit talent. Og det bliver sgu også rart at komme lidt værk hjemmefra.

Faktaboks:

Navn:

Kåre Hjalmar Bendix

Profession:

Guitar og backing vocals i Underbelly

Alder:

28

Uddannelse:

1-årig HH.

Ægteskabelige status:

Kæreste med Mia der er fotograf.

Bopæl:

4-værelses ved Sankt Hans Torv på Nørrebro

Kåre ser sig selv som:

Ambitiøs, perfektionist, talentfuld og gavmild.

Det vidste du ikke Kåre:

Kåre har de sidste syv år arbejdet på et solo-projekt, som han er sikker på vil gå over i rock-historien.

LU

FT

GU

IT

AR

Mikkel

Rebel, Rebel

Du kommer til dig selv ved at nogen rusker i dig.

»Hallo! Du kan ikke sove her!«

»Nej det er sgu da klart, når du står og skubber til mig.«

Du tumler ned ad bænken og skubber manden til side. Hører lyden af flasker der vælter bag dig som du stavrer ud af værtshuset, men du har besvær nok med at gå selv til at bekymre dig om det. Den kølige morgenluft er som en syngende lussing i ansigtet. Du misser med øjnene, putter en krøllet smøg i kæften. Gad vide hvor de kommer fra? Du plejer ikke at ryge North State. Du kigger dig over skulderen for at se hvor du kom ud fra. Genkender ikke navnet på værtshuset. Fuck det. Du prajer en taxa og cruiser ind mod byen for at finde noget morgenmad.

Fortovsrestauranten er af den dyre slags. Sådan et sted hvor gimperne fra Nordsjælland kommer for at sidde og udveksle luksusproblemer over en caffè latte. Et par møglækre af slagsen sidder med en barnevogn ved bordet, sender stjalne blikke på dig i din krøllede cowboyjakke, fedtede hår og solbriller. Ih, se ham, en rigtig ballademager, hva? Ja, og mere spændende end jeres ni til fem kærester.

Tjeneren kommer ud med din fetasalat.

»Kalder du det her en club sandwich?«

Tjeneren vender sig mod dit bord.

»Øh, nej, du bestilte en...«

»En club sandwich, for helvede, og så kommer du med sådan en bunke ukrudt der! Hvor helvede har du gået på tjenerskole, mand!?«

»Jamen, så kommer jeg med en club sandwich i stedet for. Beklager meget«

Ikke sådan at slå ud, hva?

»Glem det. Jeg gider ikke æde jeres lort alligevel«
Du smider et par krøllede sedler på bordet.
»Her, køb dig en ordbog, spasser«

Længere nede af Strøget køber du en cacomælk der smager af lofstrum. Gaden er stadig stille. Søndag formiddag er død lige meget hvor i Danmark man er. Du ser jeres portræt glo hånligt på dig fra Fonas vindue. »Set på TV«. Fuck. Hvem skulle have troet, at du ville stå og give dig hen til sådan en gang flæberock. Dine gamle venner fra Ungdomshuset må sidde og ryste på hovedet. Fuck dem. Der er ingen der gider det der politiske. Du har råbt og skreget til du blev hæst, spillet så fingrene blødte. Punk var alt. Men hvad nytter det? Stå og syng om antikapitalisme og så gå ned og æde på McDonald's bagefter. Engang mente du, at musikken skulle have noget på hjerte. Men du er træt af at spille for døve ører. Da du svarede på annoncen var du bare ude efter lidt hurtige kontanter, men Laust fra pladeselskabet insisterede på at beholde dig i bandet. Det er totalt meningsløst det I laver, so what? Du kan spille det lort med armene bundet på ryggen. Og af og til har du det faktisk sjovt med det.

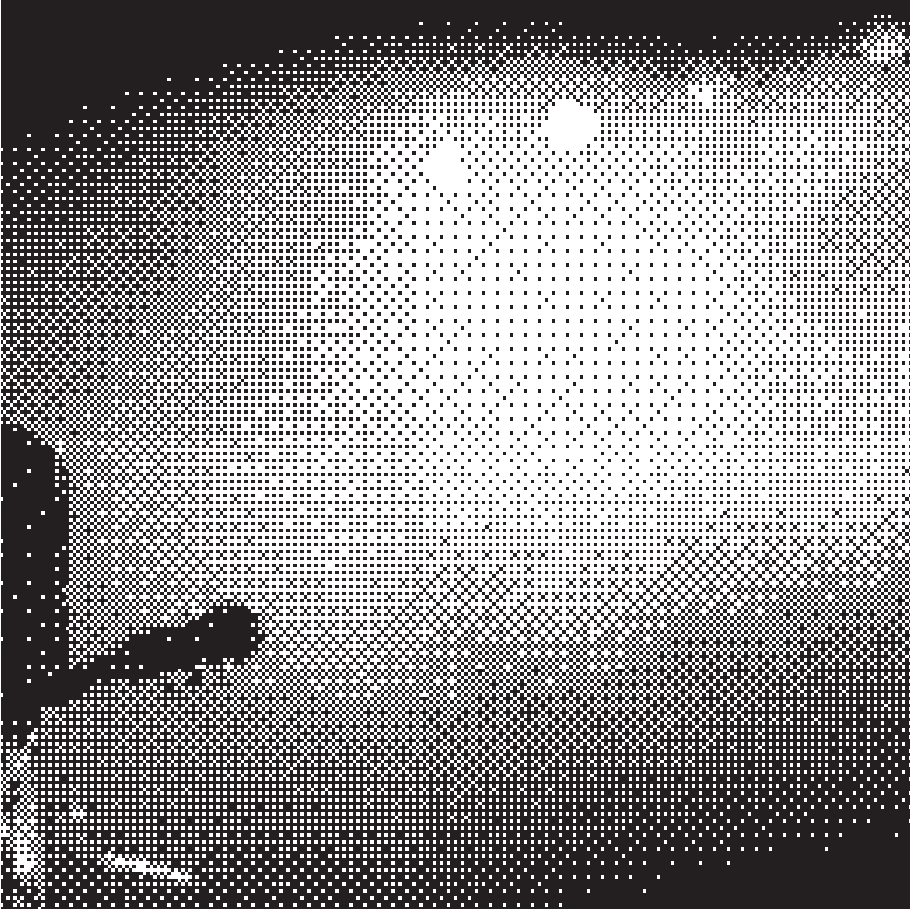
Du hiver pikken frem og lader vandet ud over jeres selvfede fjæs bag ruden. Sigter nok mest efter dig selv. Et par damer i pels ser forarget på dig. Du svinger lidt ekstra med dilleren til ære for dem.

Du husker noget Steen Jørgensen sagde til dig engang, mens Sort Sol var på toppen af hitlisterne. »Du kan lige så godt nyde det mens du er inde i varmen. Du kan hurtigt være på vej ud igen«. Oh yes. Og når man ved man ryger ud igen, kan man lige så godt gøre sig fortjent til det.

»Hvem siger vi er fede? Vi er bare nogle drengerøve med rock'n'roll attitude, der gør hvad fanden der passer os. Vi er pisseligeglade med hvad folk mener. Det gør os til helte, i nogens øjne. Og fuck Kashmir! De er nogle bøsser!«

Mikkel fra Underbelly

Tanker om de andre:

Theis: Karismatisk, humorforladt, selvfed blærerøv. Men synge kan han da.

Kåre: Smålig, nærig og selvcentreret krukke. Hans guitar-spil er lige til giro 413. Du nyder at tage opmærksomhed fra ham.

Janus: Man keder sig sjældent i hans selskab. Til gengæld er han totalt upålidelig og notorisk løgnhals. Altid med på sjov, uanset om det er svampe eller practical jokes.

Sune: Den eneste i flokken du virkelig respekterer. Hans sange er skidegode. Hvis ikke han var sådan en undskyldning for sig selv, ville du måske fortælle ham det.

Tanker før touren:

Det kan ikke vare længe før du bliver smidt ud på røv og albuer. Så du kan da lige så godt gå ned med et brag. Selvdestruktion har altid været din natur. Men så hellere give den fuld skrue som rockstjerne end at sidde derhjemme og høre Joy Division og skære i sig selv med barberblade. Fuck det!

Faktaboks:

Navn:

Mikkel Clausen

Profession:

Lead guitarist i Underbelly

Alder:

21

Uddannelse:

Han studeret filosofi på Københavns Universitet men har ingen eksamen.

Ægteskabelige status:

Single.

Bopæl:

Værelse i bofællesskab på Vesterbro.

Mikkel ser sig selv som:

Overfladisk, fanden-i-voldsk, sell-out.

Det vidste du ikke om Mikkel:

Mikkel har en fortid i punk-miljøet, bl.a. som frontfigur i »Screaming Fetus«.

LU

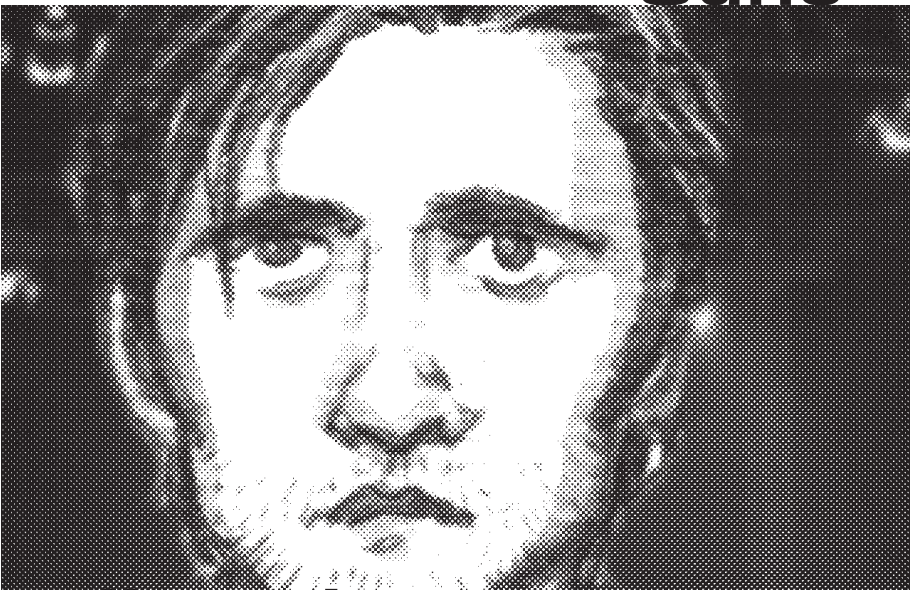
FT

GU

IT

AR

Sune

I'm a Loser

Du skodder endnu en filterløs smøg og tager en lunken slurk af kaffen du lavede for et par timer siden. Eller hvad? Du kigger på uret. Pis! Halv fem. Så har du igen siddet og nørklet med det samme nummer en hel nat. Du rejser dig og strækker ryggen. Mærker pludselig hvor træet du er. Det kan dårligt betale sig at gå i seng. Georg fra pladeselskabet kommer kl. 9.

Du kigger ned på den øde gade. Prøver at rense hovedet for tanker. Du hælder endnu en lunken kop kaffe op og tager dig sammen til at trykke på »play«. Holder vejret under introen.

Da du har hørt nummeret igennem, er du næsten sikker på, at du har lavet det tilbage til noget nær det samme som det lød i går. Du gik efter den der skrattende Beatles lyd fra de tidlige år. Blev træet af det og lavede det hele mere hårdt og kontrolleret. Men blev så i tvivl og lavede det om i går. Men det blev du hurtigt træet af også. Det er nok for sent at pille mere ved det i denne omgang. Hvis du kan finde en kopi af filen fra i aftes, kan du måske spille begge versioner for Georg.

Du pjasker lidt vand i ansigtet og håret. Fortaber dig i at kigge på dig selv i spejlet. Hovedet på skrå. Suge kinderne ind. Rock 'n' roll. Arj, det holder ikke. Du tager dine nye solbriller på. De er hamrende kiksede. Men måske på den fede måde? Du smider dig i en stol og øver dig i at flyde som gæsterne i Boogie. Det gælder om at se ud som om man lige har været på druk i fire dage. Det er kropsholdningen der vil afsløre dig.

Du vågner ved dørklokken. Du må være faldet i søvn alligevel. Pis, hvad er klokken?

En mand i hættetrøje og sortfarvet strithår står uden for døren. Hans ansigt tyder på han er i trediverne, måske fyrrerne. Han går forbi dig og ind i arbejdsværelset.

»Nåh, det er her du sidder og hygger dig... Ja ja, men det er vel også fint nok.«
Du regner ud, at han må være fra pladeselskabet. Han har i hvert fald en Mono nøglesnor hængende ud ad bukselommen.

»Øh, hvor er Georg«

Manden flytter en bunke plader fra sofaen og sætter sig.

»Han er på EMI nu. Der er noget med I har noget demo-værk jeg skal høre?«

Demo? I er da næsten færdige med mikset til produceren. I skulle have været på gaden nu, men I er bare blevet lidt forsinkede. Hvem er denne her fyr? Du får koldsved i hænderne.

»Er der kaffe på den dér?« spørger manden.

»Selvfølgelig! Nu skal jeg...«

»Hvordan kunne du være så dum? Du skulle selvfølgelig have budt ham lige så snart I havde givet hånd. Gav du overhovedet hånd? For fanden, Sune, nu tager du dig sammen!

Ti minutter efter sidder I med hver jeres lunkne kop kaffe og Long Distance Call kørende på computerens højtaleranlæg. Du kommer pludselig til at lytte til teksten. Den virker forceret, naiv. Efter Karoline gik fra dig skrev du banale følsomme ballader, men de havde dog noget nerve, noget integritet. Du var bange for du måske var udtømt som sangskriver, men det her er værre end frygtet. Det lyder totalt fake! Eller også er det noget med måden Theis synger det på. Det lyder som en dårlig Saybia kopi. Du kigger på manden fra Mono, men hans ansigtsudtryk er ikke til tyde.

»Vi har tænkt på at lægge noget strygere ind i mellemstykket her«

Manden siger noget for første gang siden I satte musikken på.

»Duøh, jeg holder ulovligt parkeret, så måske du har en kopi jeg kan tage med?«

»Ja, selvfølgelig. Det tænkte jeg ikke lige på, undskyld. Jeg brænder lige en CD, hvis du kan vente så længe. Undskyld.«

»Er det en Fender, det her?«-

»Nej! Jeg mener, øh ja, men... Det er bare det at... Den er jeg ikke lige så vild med når folk piller ved den der. Altså... Det er ikke noget, det er bare at... Nej. Selvfølgelig. Kig bare, min fejl.« Du bider dig selv i tungen. »Det er bare fordi, at det er den samme Telecaster som Jimmy Page fra Led Zeppelin spillede på, det er bare det, så er jeg lidt øm overfor den.«

»Zeppeliner?«

»Ja, øh. LED... Øh, Zeppelin«

CD-skuffen i computeren glider ud med en summende lyd.

Manden stiller bassen fra sig op ad væggen. Han stikker dig et visitkort hvorpå der står Carsten Dupont. »Du ringer bare hvis der er noget«, siger Carsten Dupont og straks efter er du atter alene i værelset.

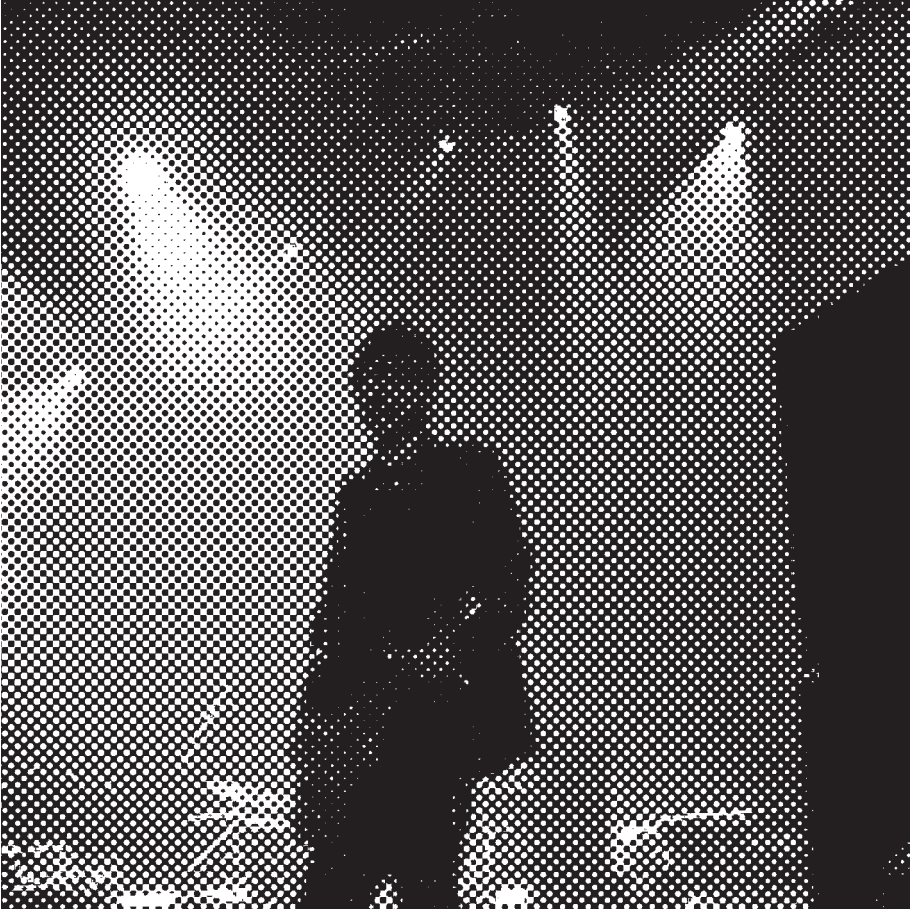
Det gik da meget godt?

Gu gjorde det da ej, det gik ad helvede til.

Tag dig nu sammen, Sune!

»Den magi der opstår når vi står
foran publikum, kan ikke genskabes
i et studie. Det er på scenen vi
kommer til live, hvor vi i samspillet
skaber noget, der er større end os
selv.«

Sune fra Underbelly

Tanker om de andre:

De er nu gode nok. Dine venner. Du ville aldrig have turdet stå på en scene, hvis ikke det havde været for Theis. Han nyder at være i spotlygten. Du frygter det. Hvis ikke han havde sendt jeres demo til Laust på Mono Records, var du stadig genert lærervikar. Janus er totalt useriøs, men holder takten på trommerne. Men det der med at smide med trommestikkerne, det holder jo ikke. Hvad hvis nogen fik dem i øjet? Og Mikkel, den psykopat, han er jo ikke til at styre. Han ødelægger også dine sange med de der sindssyge guitarsoloer, spiller alt for hurtigt og for højt. Så er Kåre mere stabil. Han er også en seriøs og hårdtarbejdende musiker. For satan mand, dine venner er rockstjerner! Hvordan skal de nogensinde kunne respektere sådan en taber som dig?

Tanker før touren:

Du er lidt svedt ved tanken om at skulle ud og optræde for fremmede. Hvad nu hvis de hader jer? Eller der går noget galt? Jyder er ikke just kendt for at være venlige ved smarte københavnersnuder. De stemmer vel Dansk Folkeparti alle sammen og hører kun Lars Lilholt. Hvordan kan Laust tro I kan klare den? Skanderborg festivalen skal nu nok blive godt. Der plejer at være god stemning. Måske John Floyd kommer i år. Måske rocksribenten David Fricke, du har hørt rygter. Nu skal du skide igen. Måske du virkelig er syg denne gang? Det går aldrig godt. De hader dine sange. Og de andre tager det overhovedet ikke seriøst. Hvordan skal I nogensinde blive gode, når de ikke gider øve? Og udstyret, hvad hvis der sker noget med det? Laust bliver så skuffet over jer.

Faktaboks:

Navn:

Sune Scherfig

Profession:

Bassist og sangskriver i Underbelly

Alder:

24

Uddannelse:

HF samt et år på lærerseminariet.

Ægteskabelige status:

Single.

Bopæl:

1-værelses i Nordvest kvarteret.

Sune ser sig selv som:

Rimelig talentløs, relativt kikset (på den ufede måde).

Det vidste du ikke om Sune:

Sune har ikke været sammen med en pige i to et halvt år.

LU

FT

GU

IT

AR

Theis

Baby, I'm a Star

Du tager endnu en klat voks og kører hånden gennem håret. Så ugler du frisuren med begge hænder og tager hårtørreeren til sidst. Efter knap tyve minutter sidder håret som det skal, tilfældigt rodet, som om du lige er stået op. Du sender dig selv et stift og kunstigt smil i spejlet. Det skal der vist lige arbejdes på. Men du har en travl dag foran dig. Du skal både i Matas og Diesel. Men du vil starte dagen med brunch på Supergeil eller måske Klimt? Café Ketchup er sgu blevet for smart. Og klokken er også kun lige et, du kan godt klare at gå lidt før du spiser. Du skal i hvert fald i Baden Baden og Sex Beat Records, det kan der ikke være tvivl om. Du tager de hvide baggy pants på sammen med dine nye sandaler. Finder en ærmeløs undertrøje frem af bunken, den lyserøde med Manga-motiv. Du skjuler øjnene bag dine store truckersolbriller.

Fyren i Rockuglen genkender dig ikke. Det provokerer dig lidt. Du smækker jeres EP på disken, men han registrerer ikke en skid. »Jeg er ved at løbe tør«, siger du med et smil. Fyren taster bare prisen ind. Du giver ham dit dankort. »Ja, det er sgu lidt pinligt at skulle købe sin egen plade, men pladeselskabet har ikke flere«, siger du. Manden siger: »På beløbet?«. Skiderik.

Du snupper en latté på Kaffesalonen ved søerne, men du er ikke sulten. Du er stadig lidt sur over ham idioten i pladebutikken. Det er fan'me sidste gang du handler der, Han lugter også. Den indelukkede hørm af gammelt vinyl hænger i dit tøj. Du snakker med et par fyre som du ikke rigtig ved om du kender, men det er også lige meget. Det er mest dem der snakker, du nikker bare, smiler og sipper af din kaffe. Sparer på stemmen, du skal jo spille i morgen. »Ses, Theis!«. Fyrene kaster

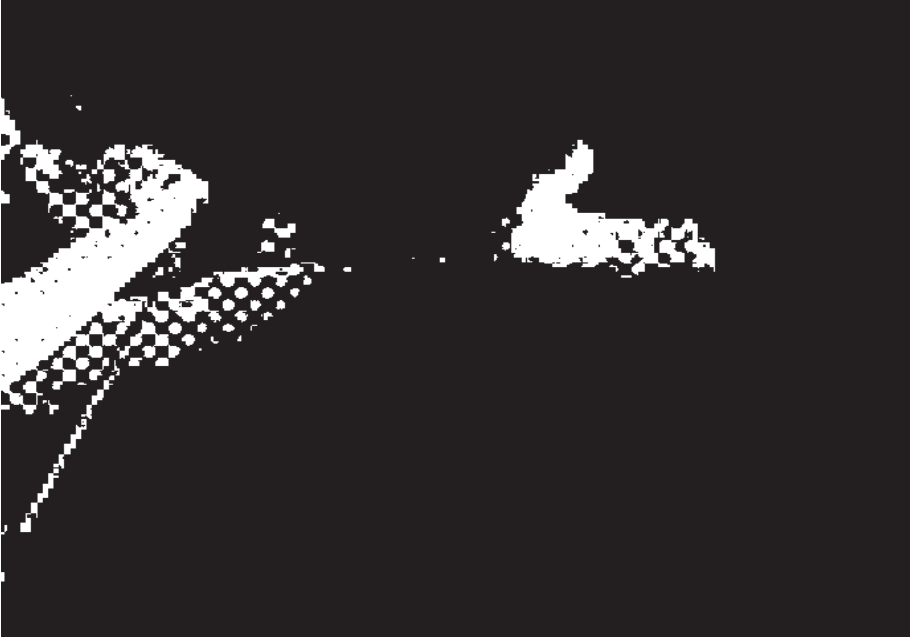
håndtegn og smutter. Klart. Whatever. Du kommer til at tænke på at du også skal kigge efter en ny jakke. Det muntre dig lidt op.

Et par bebumsede piger på strøget går bag dig, fniser og hvisker til hinanden. Du lader som om du ikke har set dem. Skriver et par autografer til et par japanere. Tøserne har fået samlet mod nok til at gå hen til dig, da du kommer ud af Matas. »Hej, øhm, er du ham fra Underbelly?«. Du smiler og skriver autografer og flirter lidt. Fucking møgtøser og komme her og forstyrre ens indkøb. Det er utroligt man ikke kan gå i fred.

Du kigger på jakker i Flying A. Finder ikke noget af det rigtige. Falder til gengæld over et par sko der har den der fede firserstil. De koster 1400,- så de må være helt rigtige. Du ser den bæssede ekspedient blinke til dig og nikke. Yes, de er købt. Du finder også en trøje med skæve syninger og et dårligt trykt billede fra en eller anden kult tv-serie. Du har ikke set serien, men det er cool. Du laver et impuls køb af en hue til 499,- men du venter med at prøve den til du kommer hjem, for ikke at ødelægge frisuren.

Du er blevet sulten og må vælge mellem Zoo bar eller Sommersko. Du kan ikke huske hvad der er mest hipt lige nu. Du vælger Sommersko – Det kan vel tolkes som sådan en slags retro-ironi ting. Du opdager først efter du har sat dig, med en avis for ligesom at se travl ud, at der sidder en tyk pige som du vist nok har gået i skole med. Men det var i Jylland, i et andet liv. Du lader som om du ikke har set hende. I spejlene over baren kan du se dig selv og det er det eneste der tæller.

»Musikken er det vigtigste i mit liv lige nu. Det er den der holder mig gående, når det ser sortest ud. Det at skrive musik fylder mig med en følelse af ansvar, nødvendighed.«

Theis fra Underbelly

Tanker om de andre:

Du har et godt hold bag dig, som bakker dig op og støtter dig i svære tider. Sune har hjulpet dig med at skrive de sange, der har gjort dig til en stjerne. Og så har han brug for dig, til at lede vejen. Du føler dig som en storebror for ham. Janus er din bedste ven. Eller det vil sige, han er sjov at hænge ud med, for han snakker hele tiden og kræver intet af dig. Kåre har tendens til flæberi og selvynk. Hvordan kan du dog få skilt dig af med ham? Mikkel tager lidt for meget fokus. Og så har han ingen sans for humor. Til gengæld kan han spille. Og så er der jo Laust fra pladeselskabet, som du skylder alt. I er meget tæt. I har drukket whisky sammen utallige gange oppe i hans sommerhus. Supercool fyr. Og så kender han de rigtige mennesker.

Tanker før touren:

Det bliver dig der skal holde sammen på bandet på denne tour. Som sædvanligt. Dine diplomatiske evner skal nok komme på en hård prøve med de to duellerende guitarister. Men I skal holde sammen. Ingen kan undværes. Du er slet ikke i tvivl om, at det her bliver sommeren hvor dit navn kommer på alles læber. Altså ikke fordi det er vigtigt for dig, det er jo musikken og de følelser der er forbundet med det der tæller. Kontakten til publikum. Vibrationerne i rummet. Den sitrende intime stemning. Dit navn på alles læber.

Faktaboks:

Navn:

Theis Nygaard

Profession:

Forsanger i Underbelly

Alder:

25

Uddannelse:

Diverse højskoler og kurser.

Ægteskabelige status:

Kæreste med Simone, der er fotomodel og stylist.

Bopæl:

3-værelses på Østerbro.

Theis ser sig selv som:

Følsom, Eftertænkning, Livsnyder

Det vidste du ikke om Theis:

Han er vokset op i en forstad til Bjerringbro, i det mørkeste Jylland.

LU

FT

GU

IT

AR